Dinsdag 11 Augustus 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3674

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm. Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Laval vreest een Staatsgreep.

Mussert gaat een Burgerwacht vormen.

Onrust Brits Indië neemt toe.

Landingen op Salomons-eilanden uitgevoerd.

DUITSE VERSCHROEIDE AARDE-POLITIEK.

Belgische kringen in Londen deelden mede, dat den Duitsen bezettingstroepen bevolen is, alles wat binnen hun bereik is te vernielen, indien zij gedwongen mochten worden zich terug te trekken bij een Geallieerde invasie in het vasteland

Gemeld wordt, dat de order in het bezit werd gevonden van een hoog Duits officier, waarbij de totale verschroeide aarde politiek wordt gemachtigd in geval van een tweede front. Hieraan werd toegevoegd, dat den Duitsen officieren is bevolen alle steden af te branden en vooraanstaande burgers en Belgische leger-officieren zonder verhoor te laten doodschieten. Een gedeelte van de order beval in colonnes te marcheren met groepen vrouwen en jonge meisjes om te voorkomen, dat guerilla's of parachutisten tegen hen zouden opereren. „Niets moet achtergelaten worden, nadat de achterhoede is doorgekomen" (Londen, (AP) 10.8).

DE AANVOER VAN VERSTERKNGEN.

Nieuwe contingenten van Noordamerikaanse troepen arriveren reeds enige tijd om de strijdkrachten te versterken, welke naar verwachting op zekere dag in Europa in actie zullen komen. De data van hun aankomsten zijn altijd geheim gehouden in het belang van de veiligheid, doch men heeft toegestaan — zonder te onthullen wanneer zij hier kwamen — dat de strijdkrachten die zich in Groot Britannië ophopen, voortdurend in aantal toenemen (Londen, (AP) 10.8).

LAVAL VREEST EEN STAATSGREEP.

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens den correspondent te Vichy van de „Svenska Dagbladet" van Stockholm Pierre Laval versterkingen van de Politie en Troepen heeft doen oproepen om de Regering te beschermen tegen een staatsgreep, die — naar de geruchten willen — op handen is (Londen, (AP) 11.8).

MEER ROEMENEN GEARRESTEERD.

Berichten uit Bucaresti deelden mede, dat vele duizenden personen werden gearresteerd in de stad en andere delen van Roemenië op Zondag en het verkeer in de hoofdstad gedurende verschillende uren door maatregelen van de politie was lam gelegd. Gemeld wordt, dat de meesten van de gearresteerde personen nalieten te voldoen aan de regelingen van de militaire dienst (Bern, (AP) 10.8).

STUDENTEN DEMONSTREREN IN LUCKNOW.

Britse berichten uit Lucknow deelde mede, dat de politie het vuur opende op een groep universiteits-studenten te Lucknow, die na een georganiseerde staking in de Universiteit poogde een optocht te vormen. 13 Studenten, waaronder 8 meisjes, werden gearresteerd (Londen, (AP) 10.8).

[Lucknow is een stad van ongeveer 250.000 inwoners ten Zuid Oosten van New Delhi in Brits Indië — Red.]

DE OPSTOOTJES IN BOMBAY.

Een communiqué, dat werd uitgegeven door het Gouvernement van de provincie Bombay, zeide: „De Politie en de troepen hebben heden tot ongeveer 16 uur zowat tien maal gevuurd op de opstandige menigte in de stad. Verschillende ongevallen werden veroorzaakt, doch de biezonderheden zijn nog niet bekend. De meest ernstig aangetaste gebieden zijn rond Dugong en Dedarm. In beide deze gebieden gelijk in andere centra hadden verschillende gevallen van geweldpeging plaats door de menigte. Het aantal slachtoffers van de opstootjes van gisteren bedraagt 8 doden en 159 gewonden" (Bombay, (AP) 10.8).

INSTRUCTIES AAN HET VOLK.

Niettegenstaande de voorzorgsmaatregelen, die men getroffen heeft, bereikte Gandhi's stem de buitenwereld vanuit het paleis van Aga Khan te Poona, waar hij geïnterneerd is. Onder zijn volgelingen wordt een lijst rondgedeeld met „Instructies aan het volk", waarin het succes van de campagne binnen twee maanden beloofd wordt. Enkele der instructies waren om de winkels te sluiten, om zout te maken (dit was de basis voor de burgerlijke ongehoorzaamheidsbeweging in 1930 als protest tegen het zout-monopolie van de Regering), om te weigeren grondbelasting te betalen, om niet aan orders te gehoorzamen enz. Tevens werd een order aan de soldaten gericht met instructies hoe zij zich in de strijd moeten gedragen (Bombay, (AP) 10.8).

ONLUSTEN IN BOMBAY.

De onlusten in Bombay namen in de late avond een ernstiger karakter aan, zodat de politie gedwongen was op verschillende plaatsen het vuur te openen. Heden werden er 60 personen naar het hospitaal vervoerd, meestal met kogelwonden. Nog 4 van de gewonden zijn heden overleden, waardoor het totaal doden sedert het uitbreken der onlusten kwam op 15 (Bombay, (AP) 10.8).

6 SABOTEURS GEEXECUTEERD.

Gemeld wordt, dat 6 van de 8 nazie-saboteurs, die enige tijd geleden van duikboten in de Verenigde Staten aan land kwamen, op de electrische stoel zijn geëxecuteerd.

De 2 overige nazies, die inlichtingen verstrekten omtrent de Duitse sabotageplannen, ontsnapten aan de doodstraf. Zij werden veroordeeld tot levenslange en 30 jaren gevangenisstraf respectievelijk. Hun strafitijd zullen zij doorbrengen met het verrichten van dwangarbeid (Washington, (AP) 10.8).

VAN DE JAPANS-RUSSISCHE BETREKKINGEN.

Joseph Dynan, die lid was van de Pesstaf der Associated Press te Tokio, arriveerde met de „Gripsholm" te Rio de Janeiro. Hoewel hij na 7 December geïnterneerd werd, werd hem enige vrijheid verleend voor noodzakelijke tochten buiten het interneringskamp. Dit is wat hij te zeggen heeft van de Russisch-Japanse betrekkingen.

Hoewel onze connecties beperkt waren na de Japanse aanval op Pearl Harbor op 7 December, waren wij in staat te vernemen, dat de huidige betrekkingen tussen Rusland en Japan een ontzaggelijke factor zouden kunnen zijn in de loop van de huidige oorlog. Een Japanner, die nauw in verbinding stond met het Departement van Buitenlandse Zaken, gaf aan ons te kennen, dat onderhandelingen werden gevoerd, hoewel — gelijk ons werd verteld — de besprekingen meer in de aard van chantage plaats vinden.

Deze bronnen gaven te verstaan, dat in April of Mei laatstleden de Japanners den Russen mededeelden, dat het „wijs" zou zijn om het Japans-Russisch neutraliteitspact van 1941 veilig te stellen door Japan het beheer te geven over het schiereiland Kamsjatka en de Noordelijke helft van het eiland Sakhalin, met zijn olie- en kolenvoorraden en de provincie aan de zee, welke omlaag loopt tot Vladivostok.

Het kan zijn, dat deze dingen ons werden medegedeeld om ons moreel te verzwakken door ons te laten denken, dat onze Russische Geallieerde achter de schermen op het punt stond de bases weg te geven, van waar de Japanners vrezen, dat zij eens zullen worden aangevallen. In elk geval beweerden de Japanners openlijk, dat zulk een Russische samenwerking met Japan de vrede zou bewaren in het Noordelijk deel van de Stille Oceaan en de plannen van de Verenigde Staten en Groot Britannië zou dwarsbomen om Japan van Russisch gebied af aan te vallen. Ook zou aan de Russen zijn verzekerd, dat dit hen ervoor zou behoeden in een conflict in het Verre Oosten te worden betrokken (Rio de Janeiro, (AP) 10.8).

DE REPATRIERING UIT JAPAN.

Max Hill, die het volgende bericht seint uit Rio de Janeiro, is het vroegere Hoofd van het Bureau van de Associated Press te Tokio. Hij bevindt zich onder de personen, die thans worden gerepatrieerd aan boord van de „Gripsholm".

De Noordamerikaanse autoriteiten treffen uitgebreide maatregelen om te verzekeren, dat de Japanse of Japanse agenten niet in de Verenigde Staten worden aangevoerd aan boord van het repatriëringsschip „Gripsholm".

De pogingen om de sympathieën en bizonderheden na te gaan van alle niet-autoriteiten aan boord, worden aangetoond door de bepaling, welke vereist, dat personen van Amerikaanse geboorte omtrent hun trouw getuigenissen zullen moeten afleggen. Van alle passagiers, die geen Noordamerikaans burger zijn, wordt ook een vingerafdruk genomen, terwijl zij uitgebreid ondervraagd worden.

Betrouwbare kringen zeiden, dat de Regerings-autoriteiten vreesden, dat Japan zou kunnen hebben gepoogd om een nieuw corps agenten met de „Asia Maru" en „Conte Verde" te zenden. Dit zijn de lijnschepen, die ons van Japan naar Portugees Oost Afrika brachten, waar wij aan boord van de „Gripsholm" werden geplaatst.

Onder de passagiers bevonden zich enkele Nisei, Japanners van Noordamerikaanse geboorte, en enkele Chinezen, die zeggen, dat zij pro-Tsjungking zijn.

Behalve de Noordamerikaanse burgers is er ook een aantal Zuidamerikaanse diplomaten. Toen wij Japan verlieten werd gemeld, dat de Japanners een nieuw en snel uitbreidend program uitvoerden om houten vrachtschepen te bouwen, teneinde hun verliezen in de Zuidzee te vervangen en de overbelaste koopvaardijvloot aan te vullen. Het program voor houten schepen gaf te kennen, dat de voorraad ijzer en staal niet voldoende is om in alle behoeften te voorzien. De werven voor het bouwen van zulke schepen zouden worden gebouwd, niet alleen in Japan, doch ook in de Philippijnen (Rio de Janeiro, (AP) 10.8).

VAN DE AANVAL OP OSNABRUCK.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat vliegers van de Royal Airforce een „enorme ontploffing" rapporteerden, welke gedurende de aanval van de afgelopen nacht in Osnabrück zou hebben plaats gevonden. Hieraan werd toegevoegd, dat een groot gewicht aan brisantbommen branden veroorzaakte, die van de Nederlandse kust af konden worden gezien. Osnabrück is een van de voornaamste spoorwegcentra in het Ruhrgebied en twee lijnen die uit de lucht werden gezien, vormen een regelmatige meetkundige figuur over de stad. Osnabrück heeft ook grote staalfabrieken (Londen, (AP) 10.8).

ARGENTIJNSE AMBASSADEUR BIJ WELLES.

De Argentijnse Ambassadeur Felipe Espil bracht een bezoek aan Welles. Espil onthulde het doel van zijn bezoek niet, doch zeide, dat het niet zijn afscheidsbezoek is vóór zijn vertrek naar Argentinië. Hieraan voegde hij toe van plan te zijn spoedig naar huis te vertrekken (Washington, (AP) 10.8).

SCHIPBREUKELINGEN TE GEORGETOWN.

36 Overlevenden van een getorpedeerd koopvaardijschip op de Atlantische Oceaan landden in Georgetown, Brits Guyana, na 7 dagen in een reddingsboot te hebben rondgezwalkt (Georgetown, (AP) 10.8).

BRITSE GENERAAL GEDOOD.

De „Daily Telegraph" deelde mede vernomen te hebben, dat Luitenant Generaal William Henry Ewart Gott, een van Groot Britannië's bekwaamste woestijn-soldaten onlangs bij de Libyse gevechten is gesneuveld (Londen, (AP) 10.8).

COMMUNIQUÉ VAN MALTA.

Het communiqué van Malta luidt als volgt:

„In de afgelopen nacht werden enige bommen naar beneden geworpen, welke echter geen militaire schade hebben veroorzaakt. Gedurende de afgelopen 24 uren was er ook geen burgerlijk verlies te betreuren. Vanmorgen naderde een kleine luchtmacht van vijandelijke bommenwerpers, die werd geescorteerd door vele gevechtsvliegtuigen. Onze gevechtsvliegtuigen kwamen tussenbeiden en slechts weinige vijandelijke vliegtuigen slaagden erin door te komen om het vliegveld van grote hoogte aan te vallen.

Bij de gevechten schoten onze vliegers drie Duitse gevechtsvliegtuigen neer — een hevig afweervuur was in actie. Gedurende de morgen werden 3 Duitse gevechtsvliegtuigen in luchtgevechten vernietigd" (Valetta, (AP) 10.8).

Het nieuws van vandaag.

Op de Salomonseilanden hebben de Geallieerde strijdkrachten de voorgenomen landingen uitgevoerd. Het communiqué van Washington geeft toe, dat er verliezen geleden werden, doch alle gegevens zijn nog niet binnen. Een kruiser zou echter zijn verloren gegaan, terwijl 2 kruisers, 2 torpedojagers en 1 transportschip werden beschadigd.

De landingen vonden volgens Washington plaats in het gebied van Tulagi. Deze stad ligt op het eiland Florida. Dit eiland ligt weer tussen de eilanden Malaita en Guadalcanal in de Straat de Onvermijdelijke (op Engelse kaarten genoemd Indispensable). Indien de Geallieerden hier dus een krachtige positie kunnen vestigen zullen zij alle omliggende eilanden kunnen beheersen. Het is een uiterst strategische positie, doch ook een die moeilijk te bereiken is. De Japanners doen krachtige tegenaanvallen, doch Premier Curtin maakte bekend, dat „wij ons goed houden".

Van de Noordamerikaanse aanval op het eiland Kiska in de Aleoeten is nog steeds niet veel bekend. De aanval schijnt niet van blijvende aard te zijn geweest (blz. 1)

In Brits Indië nemen de opstootjes in omvang toe. Er worden telkens meer personen met kogelwonden naar het hospitaal gebracht en steeds meer winkels worden gesloten. Niettegenstaande Gandhi gevangen zit, heeft hij er voor kunnen zorgen, dat „instructies aan het volk" worden rondgedeeld.

De Russen moeten in de Noordelijke Caucasus nog steeds wijken voor de aanstormende nazies. Bij Maikop en Krasnodar wordt thans gevochten en Berlijn beweert, dat de plaatsen reeds genomen zijn; voorts, dat de Russen zich in de bergen van de Caucasus terugtrekken. Bij Kletskaya en Kotelnikovski houdt het Rode leger echter nog dapper stand, terwijl verder naar het Noorden bij Voronesj en Rzhev de Russen het initiatief hebben. Berlijn spreekt van krachtige Russische aanvallen bij Rzhev.

Monsieur Laval vreest een staatsgreep in Vichy en heeft versterkingen van leger en politie opgeroepen om zijn huid te beschermen, opdat er niet nogmaals een kogel door gejaagd wordt. De Franse Quisling maakte thans bekend, dat 1 Franse oorlogsgevangene in Duitsland zal worden ingeruild voor elke 3 vaardige Franse arbeiders, die voor Hitler gaan werken. De prijs wordt steeds duurder.

Krachtige Russische aanvallen bij Rzhev.

Berlijn meldt verovering Maikop en Krasnodar.

DE BEDREIGING VAN DE CAUCASUS.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De Russische verdedigers hebben de Duitse opmars in de richting van Stalingrad tegengehouden, doch bij de heuvels aan de voet van de Caucasische bergen maken de Duitsers nog steeds voortgang. De tegenaanvallen van de Russen bij Stalingrad werden in staat gesteld door de aangevoerde reserves.

Grote tankgevechten hadden plaats in de Don bocht bij Kletskaya en ten Noord-Oosten van Kotelnikovski.

In de omgeving van Armavir en Kropotkin bezetten de Russen nieuwe defensie-posities door de overmacht van het aantal vijandelijke machines. De olie-velden van Maikop verzekeren in onmiddellijk gevaar, doch aangenomen mag worden, dat er plannen beraamd zijn de olie-installaties zo veel mogelijk te vernielen wanneer het verlies ervan onafwendbaar schijnt. Er werd niet bekend gemaakt of de Russische troepen, waaronder Kozakken, die verwoed hebben gevochten ten Zuiden van Kuschevskaya, zijn afgesneden of dat het hun gelukt is zich te voegen bij de Russische hoofdstrijdkrachten, die thans vechten bij Kuban.

Verse Alpijnse eenheden schenen op te rukken naar de Caucasus, terwijl de Duitsers hun hoofdaanvallen zochten te richten op de bergachtige streken. Deze werden echter door de Kubankozakken afgeslagen. De furie, waarmede de gevechten in het Zuiden werden gevoerd, nam nog toe onder de schroeiende zon die stond boven de reeds brandende landschappen. Een ooggetuige-verslag aan „Pravda" deelde mede, dat grote wolken rook over het landschap hingen, terwijl hevige ontploffingen over het uitgestrekte gebied plaats hadden.

Terwijl de strijd zich naar het Zuiden verplaatste onthulden de berichten, dat de brandende graanvelden een aanwijzing vormen, dat de Russen in sommige sectoren niet bij machte zijn het graan binnen te halen, zoals in het Noorden gebeurd is na hun terugtrekking in de steppen ten Zuiden van Rostov. De gevechten bij Kuban vertoonden een van de oudste oorlogsbeelden — sabelzwaaiende ruiters die samenwerken met vliegtuigen, welke voor de vernieling van tanks zijn uitgerust. De berichten deelden mede, dat een combinatie van de oude en nieuwe methoden op doeltreffende wijze honderden indringers gedood heeft. De vooruitgeschoven Duitse eenheden leden zware verliezen in de Caucasus doordat de kozakken, die op eigen terrein vechten voortdurend de fascisten in hinderpalen leidden die zich over grote gebieden verspreidden en elke weg gebruikten. De Russen veroverden meer nederzettingen aan de Westelijke oever van de Don, terwijl de Duitsers tussen de Oostelijke oever en Voronesj overgingen tot een frontaanval. „Pravda" deelde mede, dat de nazies meer versterkingen ontvangen voor de belegerde posities van de garnizoens aan de Westelijk oever. Naar het schijnt staan de Duitsers nog in verbinding met de troepen, die vechten voor de stad. De operaties strekken zich meestal uit over een aanzienlijk terrein aan de boven- en beneden Don en ten Noorden en Zuiden van Voronesj (Moskou, (AP) 10.8).

MIDDAGCOMMUNIQUÉ VAN MOSKOU.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 10 op 11 Augustus bestreden onze troepen den vijand in het gebied van Kletskaya, ten Noord Oosten van Kotelnikovski evenals in de gebieden van Armavir, Krasnodar en Maikop. In andere sectoren van het front hadden geen veranderingen plaats."

Een aanvullend communiqué zegt: „In het gebied van Kletskaya sloegen onze troepen verschillende Duitse aanvallen af. Ten Zuiden van Kletskaya vocht een Sovjet-afdeling tegen vijandelijke tanks en infanterie, welke waren doorgebroken.

Hierbij werden ongeveer 300 Duitsers opgeruimd. In een andere sector sloeg een Sovjet-compagnie verschillende aanvallen van supérieure Duitse strijdkrachten af en werden 125 Duitsers gedood. Sovjet-vliegtuigen schoten 15 Duitse vliegtuigen neer in luchtgevechten. Ten Noord Oosten van Kotelnikovski deed een onzer tankeenheden een verrassingsaanval op den vijand en vernielde 17 Duitse tanks en 9 anti-tankkanonnen. Op zijn minst 350 vijandelijke officieren en manschappen werden gedood. De Duitsers waren gedwongen tot het defensief over te gaan. In het gebied van Krasnodar hebben felle gevechten voortgang. Een Sovjet-afdeling sloeg 5 Duitse aanvallen af en ten Zuiden van Krasnodar en vernielde 7 vijandelijke tanks in brand, terwijl ongeveer 500 Duitsers werden opgeruimd. In een andere sector vernielden Sovjet-artilleristen en anti-tankschutters 9 tanks.

In het gebied van Armavir trokken onze troepen zich terug naar nieuwe posities na koppige gevechten. In het gebied van Voronesj vielen de Duitsers de defensieposities van een Sovjet-afdeling aan. Een Duitse aanval afslaande, volgden de Sovjet-troepen den vijand op en braken zij door in een bewoonde plaats, waar thans straatgevechten plaats hebben.

Ten Zuiden van Voronesj aan de Westelijke oever van de Don valt de vijand onophoudelijk onze troepen aan, die pogen een aantal nieuwe punten en plaatsen te bezetten. Alle Duitse aanvallen zijn afgeslagen met zware verliezen voor den vijand. De Sovjet-troepen vernielde 14 tanks en pantserwagens en doodden ongeveer 1000 vijandelijke soldaten. Aan het Noordwestelijke front waar actieve verkenningsoperaties plaats vonden, deed een Sovjet-patrouille een verrassende aanval op de vijandelijke posities en doodde enkele vijandelijke manschappen" (Moskou, (AP) 11.8).

RUSSISCHE TEGENAANVALLEN

Britse militaire bronnen deelden mede, dat Russen alle aanvallen in de richting van Stalingrad tegenhouden en het offensief hebben genomen bij Rzhev en Voronesj. Hieraan voegden zij toe, dat de verrassende Duitse opmars naar Stalingrad door Kotelnikovski is vertraagd en de vijand „in de gehele bocht van de Don in bittere gevechten tot staand is gebracht."

De Sovjet-troepen vallen aan bij Rzhev en Voronesj, doch de omvang van het offensief is hier nog niet bekend. Aan het uiterst Zuidelijke front is de toestand „nog verder verslechterd", terwijl de Duitsers zich naar het Westen verspreiden vanuit de gebieden van Maikop en Krasnodar. Deze zegslieden waren van mening, dat het 11e Duitse leger op de Krim gereed ligt om van Kertsj naar het Tamanschiereiland over te steken om contact te maken met Von Kleists voorhoede (Londen, (AP) 10.8).

LINCHWAN OMSINGELD DOOR DE CHINEZEN.

Het Chinese communiqué deelde mede, dat de voornaamste gevechten op het land rond Linchwan plaats hebben, dat volledig omsingeld is. Naar vermeld wordt, zouden de Chinese troepen zich in de buitenwijken van de stad bevinden. Sommige punten wisselden tot tienmaal van eigenaar (Tsjungking, (AP) 10.8).

Jawaharlal, Gandhi's Rechterhand

De aristocratische leider studeerde in Harrow en draagt nog steeds een Engels stempel.

Tegenstander van het Britse Imperialisme, dat volgens den Anglophiel Jawaharlal op kapitalistische uitbuiting berust.

In de gevangenis schreef hij 2186 pagina's.

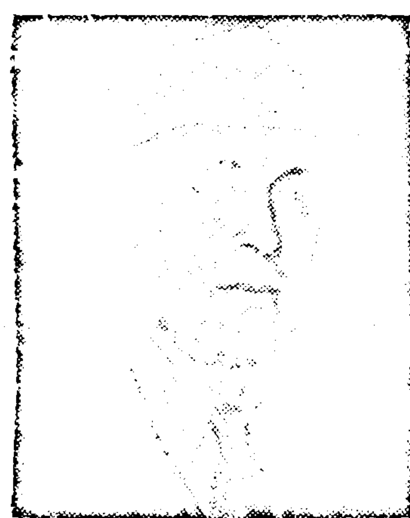
Voordat de All India Congres Partij in vergadering bijeenkwam, verklaarde een der invloedrijkste leden van de partij, Jawaharlal Nehru, dat al het gepraat overbodig was en dat het Congres slechts bevredigd zou worden door een ogenblikkelijke en volledige onafhankelijkheid van Brits Indië. Nehru verdedigde de houding van Mohandas Gandhi en zeide, dat de Britse Regering een scheve voorstelling gaf van Gandhi's woorden. Nehru was het, die het voorstel van Gandhi, dat op de vergadering wordt ingediend, enigszins wijzigde, omdat het voorstel van Gandhi „ontegenzeggelijk de wereld zal doen denken, dat wij ons passief stellen aan de zijde van de asmogendheden."

Jawaharlal de moderne mens.

Tijdens de bijeenkomst van het Congres schaarde hij zich geheel achter Gandhi en hij was dan ook een der eersten die door de Britse Regering gevangen werd genomen. Hij werd opgesloten in de Yeravda gevangenis, op ongeveer 10 kilometer van Poona, waar Gandhi gevangen zit.

Na Gandhi is Jawaharlal Nehru zeker wel de belangrijkste Brits Indiër. Hij is een merkwaardig man.

Deze knappe, ontwikkelde en bizonder kieskeurige Brahmaan uit Kasjmir, die algemeen beschouwd wordt als de opvolger van Gandhi in de nationalistische beweging, is niet zo'n verbijsterend wezen als Gandhi, al is hij gecompliceerd genoeg. Hij is een Brits Indiër, die een wester-

JAWAHARLAL NEHRU, 52 jaar.
Acht maal in de gevangenis gaf hem tijd voor studie.

ling werd, een aristocraat, die socialist is geworden, een individualist, die een groot massa-leider werd. Meer nog: hij is een man van moderne geest, een man van de rede, een toegewijd rationalist. En dat in Brits Indië, het land van kasten, heilig vee en religieus fanatisme, waar het geloof altijd het belangrijkste is. Nehru, de agnosticus, de moderne mens, staat tegenover het kolossale middeleeuwsgezinde Brits Indië. Hij bestrijdt de Engelsen, maar hij bestrijdt ook de ingewortelde gewoonten van het ritualisme van zijn eigen volk. Zijn strijd is die van een 20ste-eeuwse geest, die probeert revolutie te maken met materiaal, dat van vóór de middeleeuwen dateert.

Nehru werd op 14 November 1889 te Allahabad geboren, als zoon van Motilal Nehru, een van de grootste advocaten en een der rijkste mannen van Brits Indië. Men kan hem moeilijk Nehru noemen, want heel Brits Indië kent hem als Jawaharlal; soms zegt men ook Panditji, of Pandit (wijze), een Kasjimir-titel, die hij van zijn vader heeft geërfd.

De Engelse opvoeding van Jawaharlal.

De jonge Nehru heeft van zijn prilste jeugd af een Engelsen gouverneur gehad; in 1905, toen hij zestien was, ging hij naar Engeland, waar hij te Harrow en Cambridge in de rechten studeerde, een merkwaardige opleiding voor een Brits Indischen revolutionnair, die jarenlang in Britse gevangenissen zou doorbrengen. In 1912 keerde hij naar Brits Indië terug. Het leven pakte hem onmiddellijk aan; in het huis van zijn vader werd de coalitie gesloten tussen het Congres en de Mohammedaanse Bond en al spoedig sloot hij zich aan bij de nationalistische beweging.

Een keerpunt greep plaats in zijn leven, toen hij met zijn moeder en zijn vrouw, die beiden ziek waren, naar Mussoorie in het Noorden reisde. Toevallig woonde een Afghaanse delegatie, die na de Afghaanse oorlog van 1919 met Engeland onderhandelde, in hetzelfde hotel. Nehru sprak nooit met een der Afghaanse gevolmachtigden, maar na een maand kreeg hij plotseling van de plaatselijke politie een bevel, dat hem verbood zich met hen te verstaan. Dit vond hij buitengewoon willekeurig; hij had geen plan om met de Afghanen te praten, maar als jong lichtgeraakt man weigerde hij principieel zo'n bevel te gehoorzamen. Daarop werd hij formeel uit het district Mussoorie gewezen. Dat was zijn eerste botsing met het Britse gezag. In de volgende twee weken had hij niet veel te doen en werd zich toen voor het eerst bewust van de „kisans", de boeren, en hun grieven.

Voor de achtste maal zit hij nu gevangen.

Gedurende de non-coöperatie beweging (het weigeren om een regeringsfunctie te aanvaarden) van 1921, ging Nehru voor het eerst naar de gevangenis.

In totaal is hij nu acht maal gestraft. De gevangenis alleen maakte hem geen socialist, maar zij gaf hem de tijd en de gelegenheid voor grondige studie en overpeinzing. Over het algemeen werd hij in de cel goed behandeld, meestal mocht hij boeken en schrijfgerei hebben. Geleidelijk werd hij socialist; hij begon het Brits Indische probleem te zien als iets meer dan een strijd tussen rebelse nationalisten en Britse overheersers. Hij kreeg de overtuiging, dat het Britse imperialisme als kapitalistisch product de ware vijand was en dat het zowel van socialistisch als van nationalistisch standpunt bestreden moest worden. Het Britse imperialisme berust op kapitalistische uitbuiting en op de politieke eisen van het imperium; een logisch bestrijder van het Britse imperialisme moet daarom niet alleen nationalist, maar ook socialist zijn. Dat is de wortel van Nehru's geloof, dat hij op allerlei manieren het Brits Indische volk heeft trachten in te prenten.

Nehru is thans 52 jaar, een opvallend knap man, vooral als hij de Gandhi-muts draagt; hij is een van de gelukkigen, die er op een foto nog beter uitzien dan in de werkelijkheid. Meestal draagt hij het Congres-gewaad, witte khadi. Zijn vrienden zeggen, dat hij de laatste paar jaar sterk verouderd is, vooral door het vele reizen en de drukke propaganda. Voor een Brits Indiër is hij lang, ongeveer 1,75 m.

Jawaharlal woont meestal in een huis te Allahabad, dat Anand Bhavan wordt genoemd. Zijn vader gaf zijn grote huis aan het land, onder de naam Swaraj Bhavan; voor het gezin bouwde hij een ander, dat een eenvoudige woning had moeten worden. Maar Motilal was een expansieve figuur en het eenvoudige huisje — Anand Bhavan, waar Nehru nu woont — werd een huis bijna even groot als het vorige. Het grote huis is nu het hoofdkwartier van de Congres-partij; het wordt gedeeltelijk als ziekenhuis gebruikt.

In hem ontmoeten Oost en West elkaar.

Nehru's vrouw, Kamala, die evenals hij zelf uit een Brahmaanse familie in Kasjimir kwam, is in 1936 gestorven. Zij was al jaren ziek; zijn zevende gevangenisstraf werd bekort om hem gelegenheid te geven haar in Zwitserland te bezoeken. Toen zij nog in Brits Indië was, stelden de Engelsen voor, hem in vrijheid te stellen, opdat hij bij zijn vrouw kon zijn, als hij zich wilde verplichten de politiek te laten varen voor een even lange periode, als hij nog in de gevangenis had moeten doorbrengen. Hij weigerde, zoals zijn vrouw hem ook had gevraagd. Hun enig kind, de 23-jarige Indira, was in Engeland op school. Nehru heeft twee zusters: een harer, Laksjmi, is getrouwd met Ranjit S. Pandit en is de bekwame minister voor zelfbestuur en gezondheid in de regering der Verenigde Provincies, de eerste Congresvrouw, die minister werd.

Nehru is allesbehalve een volksleider, zoals Hitler of Mussolini. Als hij spreekt, verkleint hij zichzelf en zijn zaak; zelfs op een politieke vergadering is het soms meer of men een docent te Oxford hoort praten. Hij bekent veelvuldig zijn eigen gebreken, toont zich soms verdeeld door de politiek, is het slachtoffer van tegenstrijdige emoties, is onzeker van zichzelf. Hij spreekt openhartig over zijn innerlijke strijd en heeft dus niets van de zelfverzekerdheid van de meeste nationale leiders. In een somber ogenblik schreef hij eens, dat hij niemand vertegenwoordigde. „Ik ben een zonderlinge mengeling geworden van Oost en West, overal vreemd, nergens thuis." Veel in Brits Indië stuit hem tegen de borst en hij erkent, lust te hebben „in zijn schulp te kruipen" om het te kunnen ontlopen.

Hij is anti-religieus.

Nehru is afkerig van godsdienst. „Het schouwspel van wat men religie noemt, althans de georganiseerde religie, in Brits Indië en elders, heeft mij met afschuw vervuld; ik heb het vaak veroordeeld en wenste, dat ik er op ruiming onder kon houden." En dat uit de mond van een Brits Indischen leider.

Voor een Brits Indisch politicus heeft hij meer gebreken. De mensen zeggen, dat hij te fatsoenlijk is, te eerlijk om een goed politicus te wezen. Hij is een gentleman, erger nog: een Engels gentleman. Hij wijdt zijn leven aan de bevrijding van Brits Indië uit de Engelse greep, maar het Engelse stempel op hem is duidelijk. Een ander gebrek is zijn beslotenheid, zijn afkeer van de geven-en-nemen-politiek. Zijn integriteit is rotsvast; niets kan hem afbrengen van de weg, die hij de juiste acht; niets kan hem er toe bewegen een compromis aan te gaan als een quaestie anders verloopt dan hij dacht; hij heeft niets van de onvastheid van Gandhi. Hij stelt zijn gedragslijn precies vast en houdt er zich ook aan.

Hij is ook een van de ijverigste mensen, en een van de bekwaamste. Als burgemeester van Allahabad was zijn kunde boven elke lof verheven. In de gevangenis schreef hij het grootste deel van een autobiografie, welke 617 dichtbedrukte pagina's telt, en ook een wereldgeschiedenis in de vorm van brieven aan zijn dochter, welke 1569 pagina's besloeg. Gedurende de jongste verkiezingscampagne legde hij in 22 maanden 175,000 km. af, zowel per ossewagen als per vliegtuig. Eens hield hij 150 redevoeringen per week.

Jawaharlals verhouding tot Gandhi is ingewikkelder dan die van een leerling jegens zijn meester. Geestelijk zijn zij tegenstellingen, doch niettemin zijn zij aan elkaar gehecht. Nehru heeft Gandhi nodig, omdat alleen Gandhi de massa kan opstuwen. Gandhi heeft Nehru nodig, omdat deze zijn onmisbare onderbevelhebber is. Toen Nehru voor het eerst met Gandhi in contact kwam, hoopte hij hem geleidelijk tot het socialisme te kunnen bekeren. Het heeft hem veel leed bezorgd, dat dit niet gebeurde. Het blijft voor Nehru een onbegrijpelijke paradox, dat Gandhi „met al zijn liefde voor den verdrukte, toch een systeem steunt, dat onvermijdelijk verdrukten kweekt en ze verplettert."

Jawaharlal houdt van Britse beschaving.

Het zou onjuist zijn Nehru den leider te noemen van de linkervleugel in de Congres-partij. Vele anderen zijn veel linkser dan hij. Vreemd genoeg is hij zelfs geen lid van de socialistische groep binnen het congres. Jawaharlal behoort tot het linkse centrum, zoals Gandhi tot het rechtse centrum behoort. Jongeren denken soms, dat Nehru in de toekomst de Trotski zou kunnen zijn naast Gandhi's Lenin. Jawaharlal zelf profeteert somber, dat hij eens door zijn eigen Congresmensen opgehangen zal worden.

Nehru verschilt ook van Gandhi wat de geweldloosheid betreft. Hij erkent de politieke waarde daarvan, maar vindt ook, dat geweldloosheid alléén Brits Indië niet naar het einddoel kan brengen.

Nehru is geen vijand van de Engelsen. Hij haat het imperialisme en de uitbuiting van Brits Indië, maar hij houdt van de Britse cultuur. De meeste Engelsen haten ook Nehru niet. Maar zij vrezen hem wel. En terecht.

Waarschuwing.

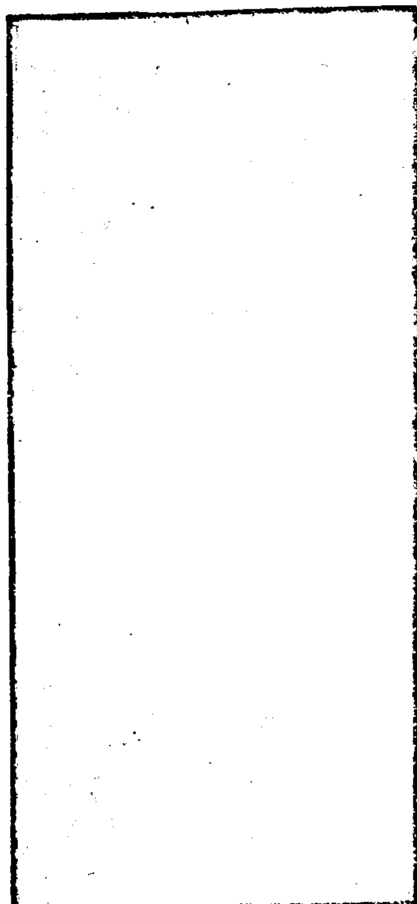
DE DIRECTEUR VAN DEN LANDSWATERVOORZIENINGSDIENST brengt hierbij ter kennis van de aangeslotenen op de waterleiding dat indien de betalingen der verschuldigde gelden voor waterlevering tot en met eind J u n i 1942 niet aangezuiverd zijn op UITERLIJK 1 SEPTEMBER 1942, door den Koloniaal Ontvanger daarna, behalve het bedrag van f 1.— voor aanmaningskosten (art. 10 sub 2 van de voorwaarden waterlevering) voorts alle kosten van vervolging in rekening zullen worden gebracht. Ook de waterlevering zal met dien datum worden stop gezet.

2—1 3379

WROCHTSTER DER WONDEREN.

Op 10 Augustus des middags te 15 uur werd na talloze martelingen de H. Philomena onthoofd en gaf Zij in de lente van Haar jeugd Haar schone reine ziel aan God terug.

Vandaag herdenken wij, hoe deze jonge maagd onder de regering van keizer Diocletianus in een tijd van wrede Christenvervolging Haar H. Geloof trouw bleef tot aan de dood. Het behaagde Gode om in de 19e eeuw deze vergeten Heilige te brengen in de verering van het vrome Katholieke volk. Haar overblijfselen werden op 24 Mei 1802 in de catacomben gevonden en van toen af deed God door Haar voorspraak talloze wonderen.

Pastoor Martinus van den Elsen O.P. leerde Haar wonderkracht kennen en bracht uit dankbaarheid Haar verering naar Curaçao. In zijn parochie bloeide de devotie tot deze Heilige hoog op, getuige ook de overvolle kerk tijdens de novene en de plechtige hoogmis vanmorgen. Haar prachtige beeltenis staat nimmer alleen en Haar weldoende hulp heeft tallozen ook hier op Curaçao bijgestaan.

Er zijn er helaas, die menen deze devotie tot de H. Philomena minder goed te moeten beschouwen. Erger nog, het moet een weldenkend katholiek treffen, dat een van de liefste Heiligen, die zoveel goed doet over de gehele wereld en die dagelijks de grootste en welbewezen wonderen doet, zo dikwijls wordt aangevallen en dat niet alleen door Protestanten en Vrijdenkers, maar zelfs door Katholieken. Dit doet ons denken aan de afgunst, waarmede de schriftgeleerden en Phariezeërs de Heiligheid en de Wonderen van O.L. Heer kleineerden en toeschreven aan de macht van Beëlzebub, den Prins der Duivelen.

De leerling is niet meer dan een Meester, noch is de dienstknecht boven den Heer, de vereerders van de H. Philomena behoeven zich daarom niet ongerust te maken, dat hun heilige Beschermster een gelijke behandeling zal ondervinden.

Wel kan Zij Haar belasteraars vragen, zoals de Goddelijke Meester vóór Haar deed: „Voor welke van mijn goede werken stenigt gij Mij?" Waar Haar devotie gevestigd wordt, worden de zieken genezen, bedroefden getroost, zondaren bekeren zich en God deelt Zijn gunsten uit en doet Zijn wonderen om ons te tonen, welk een genoegen Hij hem doet, dat Zijn Dienstmaagd zo vereerd wordt. Voor welke van deze goede werken wordt Haar devotie veroordeeld?

Zij, die de Heilige vereren en Haar gunsten en Haar troost in lijden ondervinden, zullen zich niet door deze smaad hun Heilige aangedaan laten ter neer slaan. Zij zullen vuriger dan te voren Haar vereren.

H. Philomena, bid voor ons en voor Curaçao.

De Rechten van de R.K. Sportcentrale.

Daar de ondergetekende verschillende malen door niet-katholieke sportautoriteiten gevraagd werd, waarom de katholieke Kerk een **scheiding** maakt in de sport, door het oprichten van R.K. sportverenigingen, die de Kerk niet als onderdeel beschouwd wil hebben van een neutrale organisatie, maar als volkomen er naast staande, verzoek ik een plaatsje in uw kolommen om deze vraag nog eens zo eenvoudig mogelijk te beantwoorden.

Voorop staat, dat men onder een R.K. Sportvereniging niet moet verstaan, een sportvereniging, waarvan de leden katholiek zijn. Neen, een R.K. Sportvereniging is een sportvereniging, die de sport beoefent **volgens de katholieke beginselen**. Het kan dus voorkomen, dat niet-katholieken lid zijn van een katholieke sportvereniging en omgekeerd, dat katholieken lid zijn van een neutrale sportvereniging.

Een neutrale sportvereniging is een sportvereniging, die de godsdienstige beginselen, hetzij van katholieken, hetzij van andersdenkenden, buiten beschouwing laat.

Wij zouden kunnen beginnen met uiteen te zetten, waarom neutrale sportbeoefening **niet** wenselijk is voor ons, katholieken.

Maar we willen liever positief te werk gaan en trachten duidelijk te maken, waarom katholieke sportorganisatie voor ons **wel** wenselijk **is**.

Sport wordt beoefend door **mensen**. Het is volkomen waar, dat vooral aan het lichaam van den mens in de sport grote aandacht wordt besteed. Het gaat immers om de vorming en ontwikkeling van 's mensen physiek-organische krachten. Als de sportbeoefenaar zich voor 100% geeft en het maximum vraagt van zijn orgaanfuncties, dan is de invloed van de sport op het lichamelijke biezonder groot.

Maar de mens bestaat nu eenmaal uit **ziel en lichaam** en deze beide zijn niet van elkander gescheiden door een schutting, maar ziel en lichaam zijn twee elementen van den **énen** mens en hebben daarom de grootste invloed op elkaar. Het zou dus fout zijn de lichamelijke bewegingen van den sportbeoefenaar slechts als demonstraties van alleen-lichamelijke krachten op te vatten. Trouwens ge behoeft maar even den sporter tijdens zijn spel gade te slaan, om u te overtuigen dat daar een mens in zijn totaliteit „met hart en ziel doende is.

Elke filosoof zal mij onmiddellijk bijvallen en mij zeggen, dat behalve **lichamelijke** krachten, die aan het werk zijn in de sport, óók **psychische** factoren meehelpen om den wilsprikkels een gecoördinneerde doelmatige handeling te geven; bovendien bepalen **intellectuele** vermogens het verloop der actie en tenslotte leiden **morele** overwegingen het gedrag van den speler.

Ik ben er mij van bewust, dat men aan sport te hoge waarde kan hechten voor de opvoeding, maar dat sportbeoefening een grote opvoedende waarde heeft, valt niet te ontkennen en daarmee bedoel ik **niet** opvoedende waarde voor het lichaam alleen, maar juist voor den gehelen mens. Immers de **gehele** mens doet mee aan sport: zijn physieke en psychische vermogens, zijn persoonlijkheid, zijn karakter.

Hierbij komt nog dat de sport ook een grote sociale betekenis heeft. Geen sport wordt **alleen** beoefend; men heeft steeds rekening te houden met zich aan te passen aan medemensen; men staat onder invloed van zijn collega's en men is wederkerig een voorbeeld voor anderen. Een bekende leraar in lichamelijke oefeningen schreef eens: „De sport is een levensschool; zoals men zich op het sportveld heeft leren gedragen, zo gedraagt men zich ook thuis, op straat en overal".

Daarom kunnen wij de mensen niet begrijpen, die de sporthandeling willen zien als een zuiver **technisch** iets. Neen, een sporthandeling, die immers gesteld wordt met verstand en vrije wil is zeker een **ethisch** iets.

En nu komen we tot de kern van de quaesties. Wij, katholieken, houden dat elke ethische handeling voor ons een bovennatuurlijke waarde moet hebben. Dat wil zeggen: dat wij al onze handelingen moeten doen in staat van genade en ter ere Gods. Gods eer is ons laatste d.w.z. ons uiteindelijke, ons hoogste doel; en dat doel moeten al onze andere doeleinden onderworpen zijn, als **middelen** tot dat hoogste doel.

Als men mij dus zegt: maar u hebt toch een sportvereniging opgericht om goed te sporten en hoe beter u sport, hoe beter uw vereniging aan haar doel beantwoordt, antwoord ik: **volkomen juist.**

Maar toch blijft die sportbeoefening volgens mijn levensopvatting wel het **naaste** doel van de leden, maar dat **naaste** doel is ondergeschikt aan het **laatste** doel: Gods eer.

Wij, katholieken, moeten ons persoonlijk leven inrichten naar Gods eer. Ook ons openbaar leven moeten wij doordrenken van Gods eer en glorie en een der uitingen van ons openbaar leven is ons verenigingsleven, met name hier onze sportorganisatie.

Juist omdat de moderne mens de laatste lever heeft vergeten en God en godsdienst wil terugdringen tot binnen de grenzen van het privé-leven, daarom is de wereld ontkerstend en tot zulke verschrikkelijke gevolgen gekomen. En daarom riep Paus Pius XI zijn gelovigen toe: God terug in het persoonlijke, huiselijke, huwelijksleven in het biezondere en openbare leven. God terug op school, de beurs, de fabriek, het kantoor, in de sport, kortom in alle gebieden van het menselijk leven.

Nu blijft er mij nog een moeilijkheid te behandelen over. Wanneer nu onze katholieke jongens en meisjes hier op Curaçao zich gaan aansluiten bij de R.K. Sportcentrale, zal dit dan geen kwaad doen aan de sport, daar dan immers onze beoefenaars in twee kampen worden verdeeld, een gedeelte aangesloten bij de neutrale, een bij de katholieke organisaties. Er zal dan dus geen eenheid meer zijn.

Wij zouden hierop dit willen antwoorden:

1e. Men erkenne de gelijkwaardigheid der neutrale en confessionele organisaties. Hiertegen hebben wij, katholieken, geen bezwaar, want wat wij voor onze geloofsgenoten vragen, kunnen wij niet voor onze andersdenkende broeders vergen, de immers hun eigen levensopvatting hebben, welke wij moeten respecteren.

2e. Wanneer de sportbelangen van het gehele gebiedsdeel op het spel staan, werke men **federatief** samen.

3e. Ingeval een internationaal sportlichaam slechts één organisatie in een bepaald land of gebiedsdeel als officieel erkent, wordt deze federatie de officiële instantie.

Ik hoop door deze regelen iets te hebben bijgedragen tot het oplossen dezer brandende quaestie.

Pater I. A. de Bruyn O.P.

Van de Fronten.

AMERIKANEN GELAND OP DE SALOMONSEILANDEN.

Admiraal Ernest King maakte bekend, dat Noordamerikaanse strijdkrachten zijn geland op de Zuidoostelijke eilanden van de Salomons Archipel met het doel de Japanners te verdrijven en dit strategische gebied in de Stille Zuidzee blijvend te bezetten. Als volgt luidt de bekendmaking

1. Offensieve operaties van Noordamerikaanse marine en andere strijdkrachten met het doel de eilanden in het gebied van Tulagi te bezetten in de Zuidoostelijke eilanden van de Salomons Archipel, zijn thans drie dagen gaande.

2. De operaties staan onder het rechtstreekse commando van Vice Admiraal Ghormley en onder het algemene toezicht van Admiraal Nimitz. Zekere strijdkrachten onder Generaal MacArthur werken samen.

3. Het doel van de huidige operaties is om de Japanners uit het gebied van Tulagi te werpen en van dat gebied gebruik te maken voor onze eigen doeleinden. De vijand is in voortgang geweest zijn posities te consolideren waarbij zijn doel niet alleen is geweest, die aan ons te ontnemen, doch om hen te gebruiken als basis voor offensieve operaties tegen onze posities welke de verbindingslinies naar Australië en Nieuw Zeeland beschermen.

4. Een aanvankelijke verrassing werd veroorzaakt en de voorgenomen landingen zijn uitgevoerd. De vijand deed met snelheid en energie tegenaanvallen. Hevige gevechten zijn nog in voortgang. Onze operatie strijdkrachten gebruiken alle beschikbare aanvoerwegen bij het uitvoeren van de operaties, zodat onze inlichtingen onvolledig zijn. Het schijnt echter, dat op zijn minst één kruiser van ons tot zinken werd gebracht en dat 2 kruisers, 2 torpedojagers en een transportschip beschadigd werden. Evenzo zijn de inlichtingen over de omvang van de schade, welke aan den vijand veroorzaakt werden, onvolledig, doch hieronder bevindt zich een groot aantal vliegtuigen dat werd vernield vaartuigen, die buiten gevecht werden gesteld.

5. Deze operatie in het gebied van Tulagi is van betekenis, omdat zij het nemen van het initiatief door ons en ons eerste offensief merkt. Alle vroegere operaties in de Stille Oceaan hebben echter succes gehad en zijn noodzakelijk defensief in karakter geweest.

6. Men moet begrijpen, dat de operatie, welke thans gaande is, een der meest gecompliceerde en moeilijkste is in de oorlogvoering. Belangrijke verliezen moeten in elke soortgelijke operatie verwacht worden als de prijs, welke betaald moet worden voor moeilijk gewonnen ondervinding, welke noodzakelijk is om verreikende resultaten te behalen" (Washington, (AP) 10,8).

OP DE SALOMONSEILANDEN.

Premier John Curtin van Australië maakte bekend, dat „wij ons goed houden", niettegenstaande de krachtige Japanse tegenaanvallen op de Salomonseilanden. Hij zeide, dat hij de verklaring van Admiraal Ernest King — gisteren in Washington gedaan — beschouwt als een bewijs, dat de winsten van de Verenigde Landen tot nu toe zwaarder hebben gewogen dan de verliezen (Melbourne, (AP) 11,8).

AANVAL OP KISKA.

De Noordamerikaanse Marine maakte Zaterdag bekend, dat Noordamerikaanse strijdkrachten den vijand op het eiland Kiska in de Aleoeten aanvielen. In tegenstelling tot de operaties in de Salomons-eilanden gelooft men, dat dit een korte scherpe aanval is geweest. In een redevoering in het Huis van Afgevaardigden deed de Afgevaardigde Dimond van Alaska een beroep op de Verenigde Staten om een „eerste front" te vormen in het gebied van de Aleoeten en de Japanners te verdrijven alvorens ergens anders een „tweede front" op te richten (Washington, (AP) 10,8).

ITALIAANS COMMUNIQUÉ.

Van de Italiaanse radio:

„In Egypte was er een geringe luchten grondactiviteit. Britse vliegtuigen lieten verschillende bommen vallen in de achterhoede van onze linies, waardoor 5 burgers van Libye werden gedood. De aangerichte schade was gering. Asvliegtuigen voerden dag- en nachtaanvallen uit op lucht- en zeebases te Malta" (Rome, (AP) 10,8).

DUITSE GENERAAL GESNEUVELD.

Een exemplaar van het Duitse nieuwsblad „Völkischer Beobachter" maakte bekend, dat Generaal Majoor Von Bermuth, Hoofd van de Generale Staf van het Pantserleger, aan het Oostelijk front gedood werd toen het vliegtuig, waarin hij zich bevond, werd neergeschoten (Bern, (AP) 10,8).

DE STRIJD IN RUSLAND.

Eddy Gilmore seint uit Moskou: Horden van gemechaniseerde Duitse strijdkrachten drongen dieper de Caucasus binnen doch het Rode leger hield hardnekkig de hoofdmacht van de indringers tegen, welke poogt naar Stalingrad op te rukken. In een sector van Kletskaya in de bocht van de Don braken de aanvallers echter door. De berichten zeiden, dat in het gebied van Armavir, het meest Zuidelijke dat de Russen noemden, de Russen werden gedwongen zich opnieuw terug te trekken na zware verliezen te hebben uitgedeeld. In het gebied van Maikop, dat weinig meer dan 80 kilometer ten Zuid Westen van Armavir ligt, hebben felle gevechten voortgang, waarbij de Russen weigeren te wijken voor de uierst heftige aanvallen van tanks, gemotoriseerde en gemechaniseerde troepen en infanteristen met automatische geweren.

Vroegere berichten van „Rode Ster" zeiden, dat scherpschutters en artilleristen van het Rode leger in het gebied van Maikop golven van Duitse aanvallen afsloegen, waarbij de vijand vooral tanks en motorrijders gewapend met automatische geweren gebruikte. Toen de frontaanvallen mislukten, poogden de indringers in de flanken door te dringen. Zij werden echter teruggeslagen. „Rode Ster" zeide, dat de artilleristen schitterend verdedigden. In het gebied van Armavir zouden de nazies reusachtige strijdkrachten hebben samengehoopt en haar telkens opnieuw tegen de Russische linies hebben geworpen, waarbij een aantal bewoonde plaatsen werd bezet.

„Rode Ster" deelde mede, dat de aanvallers oprukten naar Krasnodar na grote aantallen van tanks en motorrijders te hebben opgehoopt, die het Rode leger aanvielen in talloze pogingen.

Ten Noord Oosten van Kotelnikovski zeide „Rode Ster", dat krachtige slagen van Russische tanks gesteund door de luchtmacht de Duitse tanks gestuit hebben, die tevoren wiggen dreven in de Russische posities. „Pravda" zeide, dat de fascisten meer reserves in de strijd werpen in een poging het front voor Stalingrad te verpletteren. „Izvestia" legde de nadruk op de hevigheid van de tankgevechten ten Noord Oosten van de stad en zeide, dat een slag tussen tanks 40 uren duurde. „Rode Ster" meldde, dat de Duitse tanks numeriek in de meerderheid zijn, doch qualitatief in de minderheid. Drie dagen lang stootten de Duitsers op de machines van het Rode leger nabij een spoorwegstation, doch alle aanvallen werden afgeslagen. Een groep van het Rode leger vernielde meer dan 40 nazie-machines.

„Izvestia" zeide, dat de Duitsers grote aantallen tanks en schutters met automatische geweren samenhoopten op smalle fronten ten Noord Oosten van Kotelnikovski, doch dat alle pogingen om door de verdediging van het Rode leger heen te breken, mislukten. De Russische scherpschutters gebruiken de anti-tankkanonnen op doeltreffende wijze tegen massa's van tanks en pikken de machines uit als een scherpschutter doet met afzonderlijke soldaten. Ten Zuiden van Kletskaya meldde „Rode Ster", dat het initiatief in Russische handen is en dat de Duitsers werden gedwongen zich terug te trekken. Niettegenstaande hun verliezen, geven de nazies echter nooit hun pogingen op om naar de Don door te breken. Nieuwe Duitse reserves zag men oprukken in de bocht van de Don.

„Wij houden elke duim gronds", zeide een ooggetuige van „Rode Ster". De Sovjet-cavalerie blokkeert op doeltreffende wijze de Duitse pogingen om sommige sectoren te omzeilen.

In een sector bij Kletskaya zonden de Duitsers hun tanks tegen de Russische frontlinies. Infanteristen volgden. De manschappen van het Rode leger legden een intensief spervuur. Vervolgens gingen zij tot de tegenaanval over. Als resultaat werden 36 Duitse tanks vernield en waren de Duitse lijken er rondom opgestapeld.

„Izvestia" zeide, dat de Luftwaffe zeer actief is boven de sector van Kletskaya en dat 30 vliegtuigen op een dag door Sovjet-gevechtsvliegtuigen werden neergeschoten. Een grote strijd wordt gemeld om een bewoond punt, „dat van tactisch belang is". De plaats wisselt voortdurend van eigenaar. „Pravda" zeide, dat de Russen in de Don bij Voronesj weer ergens anders overstaken en een bewoond punt veroverden. „Rode Ster" zeide, dat Duitse tegenaanvallen ten Zuiden van de stad werden afgeslagen. Hier zeide „Pravda", dat de nazies som wiggen dreven in de Russische posities, doch tenslotte eruit werden gedreven. Ook werden voortdurend Russische luchtaanvallen uitgevoerd op Duitse concentraties van troepen en machines (Moskou, (AP) 11,8).

HET DUITSE COMMUNIQUÉ.

Van de Duitse radio:

„Zoals gisteren reeds gemeld, hebben Duitse infanterie-divisies, op uitstekende wijze gesteund door de Luftwaffe, na bekwame opmars en harde gevechten onder de tropische hitte zich een weg gebaand door de versterkte posities ten Noorden van Kuban en Krasnodar veroverd, een belangrijk centrum van wapenfabrieken. De stad Maikop, middelpunt van het belangrijke olie-gebied in de Noordelijke streken van de Caucasus, werd bij een bestorming door snelle Duitse eenheden genomen. Duitse troepen, die snel oprukken, hebben ook Piatigorsk veroverd. Ten Zuid Westen van Stalingrad biedt de vijand wanhopige tegenstand. De vijandelijke tegenaanvallen mislukten echter na bittere gevechten.

In de grote bocht van de Don werd een sterk leger ten Westen van Kalach omsingeld. De herhaalde pogingen van den vijand om uit te breken, waren zonder succes. De omcirkelde vijandelijke strijdkrachten pakten zich samen in een kleine sector en leden zware verliezen door de aanvallende escadrilles van bommenwerpers. Hieraan moet worden toegevoegd, dat schepen, welke geladen waren met troepen en materialen aan de Noord Caucasische kust op doeltreffende wijze door de Luftwaffe werden gebombardeerd. In de haven van Tuapse werd een vijandelijke koopvaarder van 4000 ton door gevechtsbommenwerpers tot zinken gebracht, die tevens een ander schip zwaar beschadigden. Andere aanvallen werden uitgevoerd op de spoorweginstallaties ten Zuiden van Stalingrad. Een gepantserde Russische trein werd vernield. Ten Zuid Oosten van Rzhev hield de vijand zijn aanvallen aan. Hij werd echter gedurende grimmige gevechten tegengehouden, waarbij 34 vijandelijke tanks werden vernield.

Aan het Egyptische front hebben slechts geringe activiteiten plaats en beperkten deze zich tot plaatselijke ontmoetingen. Na enige verkenningsvluchten zonder enig militair effect over de Noordelijke Duitse kuststreken en West Duitsland, heeft de Britse luchtmacht in de afgelopen nacht gebieden in Westelijk Duitsland aangevallen. Er vielen enige slachtoffers onder de burgerbevolking. In enkele plaatsen, in het biezonder in de woonwijken van Osnabrück, werd enige materiële schade aangericht en werden gebouwen beschadigd. Vijf van de aanvallende bommenwerpers werden naar beneden geschoten. Gisteren viel de Luftwaffe troepen-barakken en -stellingen van militair belang aan op de Zuidkust van Engeland met bommen van zwaar caliber. In de vroegere uren van Zondagmorgen had in het Kanaal een ontmoeting plaats tussen Duitse mijnenvegers en Britse torpedo-boten. Een torpedo-boot incasseerde een voltreffer en een andere werd in vlammen tot stilstand gebracht en in een zware rook gehuld" (Berlijn, (AP) 10,8).

WERELDNIEUWS.

JAMAICA.

Wij lezen in „Time", dat de vrees voor uithongering en een sedert lang woekerende haat voor economische zwakte en vroegere exploitatie de inlanders in de arme wijken van Spanish Town en Old Harbor op Jamaica steeds rustelozer maken. In de buitenwijken van Kingston zouden zich thans 9000 werkloze inlandse bergarbeiders bevinden, die weigeren naar huis te gaan na de smaak beet te hebben gekregen van hogere lonen bij het werken aan Jamaica's nieuwe Noordamerikaanse vlootbasis. 1300 Blanke wakers zouden des nachts in de straten patrouilleren met stokken en revolvers. De vorige week kregen Canadese en Noordamerikaanse troepen opdracht tot het houden van een straatparade op de dag voor de jaarlijkse viering van de Emancipatie Dag, waarbij de vrijwording der Slaven in 1838 wordt herdacht. De marcherende troepen waren een zwijgende waarschuwing dat de politie van Jamaica gesteund wordt door goede gewapende soldaten.

„Time" ziet verder overeenkomst tussen het probleem van Jamaica en dat van de keten van strategische Noordamerikaanse, Britse, Franse en Nederlandse eilanden, die de toegangswegen van het Panama-kanaal bewaken. Verder wordt de situatie op Jamaica, welke somberder is dan die op de andere eilanden, vergeleken met die van Brits Indië.

Het directe probleem zou het tekort aan scheepvaart zijn, hetwelk de Verenigde Staten hopen op te lossen door de bouw van schoeners voor de Caraïbische Zee. Het basisch probleem is volgens „Time" echter de eenzijdige economie (in Jamaica hoofdzakelijk suiker en bananen), volgens welke de verbouw van een bepaald gewas de potentieel zelfgenoegzame eilanden afhankelijk gehouden heeft van invoer van buiten.

NIEUWS VAN OVERAL.

— Berlijn: Gemeld wordt, dat gemotoriseerde Duitse troepen de stad Pyatigorsk bezetten in de heuvels ten Noorden van de Caucasische bergketen op 175 kilometer ten Zuid Oosten van Armavir.

— Tsjungking: De Chinezen maakten bekend, dat Noordamerikaanse vliegtuigen gisteren een geconcentreerd bombardement uitvoerden op de waterkant van Haiphong in Frans Indo China zonder verlies voor zichzelven. Haiphong is een belangrijke haven van de Japanners. Uitgebreide schade werd gerapporteerd en stoomschepen in de haven van Haiphong werden getroffen.

CURACAO

GEEN ONDERSTEUNING MEER VOOR FAMILIELEDEN IN NEDERLAND.

Door velen gevraagd naar de redenen, die geleid hebben tot de stopzetting van uitbetalingsopdrachten voor ondersteuningsdoeleinden in Nederland, deelde de G.P.D. ons mede, dat deze uitbetalingsopdrachten gestopt zijn, **omdat zij geacht worden in strijd te zijn met het totalitaire karakter van de oorlogvoering.**

[Men vraagt zich af, waarom het dan zolang wel is toegestaan geweest. — Red.]

H.M. DE KONINGIN EN CURAÇAO.

Gouverneur Dr. Petrus A. Kasteel ontving van H.M. de Koningin het volgend telegram: Mijn hartelijke dank aan U en aan de bevolking van het gebiedsdeel Curaçao voor gelukwensen bij gelegenheid van de verjaardag van Prinses Irene — Wilhelmina.

MIMI GOSLINGA PARTICULIER STENOTYPISTE VAN HARE MAJESTEIT.

Mejuffrouw Maria Catharina („Mimi") Goslinga, 18 jaar oud, en hier als dochter van Dr. W. Goslinga geen onbekende, is benoemd tot particulier stenotypiste van H.M. de Koningin en H.K.H. Prinses Juliana. Mejuffrouw Goslinga, die sedert enige tijd in New York woont, is met Hare Majesteit vertrokken.

40 JAAR GEPROFEST.

Morgen vieren 3 Eerwaarde Zusters van de Ziekenhuiszusters van Breda haar 40-jarig Professiefeest. Twee der Zusters Monica en Zachea arbeiden op het Sint Elisabethsgasthuis en Zuster Octavie, op Rustoord.

Alleen op kerkelijke wijze zal dit schone feest, dat zulk een tijd van offers afsluit, gevierd worden.

NIEUWE ADRES FAMILIE WOUTERS.

Mejuffrouw Wilhelmina J. E. Wouters deelt ons ten gerieve van vrienden en bekenden van de Familie Wouters mede, dat met ingang van aanstaande Zaterdag 15 Augustus het adres luidt: **Paseo Colon, 25 via al Este del Obelisco, Villa „Filomena", San José, Costa Rica.**

CURAÇAOSE AMBTENAREN-BOND VERGADERT.

De Secretaris van de A.C.A.B. schrijft:

De Ambtenaren, leden van de Afdelin Curaçao en de Algemene Curaçaose Ambtenaren Bond worden er op attent gemaakt, dat de Jaarlijkse Algemene Vergadering op Zaterdag 22 Augustus as., gehouden zal worden in een der zalen van de Loge Vergenoeging, Wilhelminaplein No. 16, om 15 uur 's middags. Aller opkomst is gewenst.

Kijkt u allen verder uit naar de persoonlijke uitnodiging.

AUTORIJDERS OPGEPAST.

De Verkeerspolitie deelde ons mede, dat zij zich genoodzaakt ziet om weder krasser maatregelen te nemen tegen de autorijders des avonds. De meeste bepalingen worden niet meer nageleefd. Men rijdt zonder achterlicht; met één koplamp; met te onvoldoende afgeschermde lampen en over het algemeen veel te hard. Ook in het schemerdonker blijft men veel te lang zonder licht doorrijden.

Om ongelukken te voorkomen en in het belang van het verkeer zal de politie van heden af strenger optreden.

De automobilisten zijn dus gewaarschuwd.

ERNSTIG VERKEERSONGELUK.

Gistermiddag ongeveer 14 uur had er bij Cas Chiquito een vrij ernstig verkeersongeluk plaats. Een motorrijder, die uit de richting van Rio Canario kwam, zag plotseling een vrouw de weg oversteken. Hij kon niet meer uitwijken, omdat de vrouw begon te twijfelen. De motorrijder schepte de vrouw en botste verderop tegen een autobus. De vrouw brak beide benen, waarvan een ernstig en bekwam een hersenschudding. Sergeant Willemse verleende direct de eerste hulp, terwijl hij een burger verzocht hulp te verlenen aan den motorrijder, die vrij ernstige kwetsuren in het gelaat had opgelopen. De politie was zeer spoedig ter plaatse. De vrouw werd met de Gouvernementsambulance naar het St. Elisabethshospitaal overgebracht. Haar toestand was des avonds zeer ernstig. De motorrijder werd naar het Sanatorium overgebracht.

GESCHENKEN VOOR DE NEDERLANDSE STRIJDKRACHTEN.

De Gouvernementspersdienst deelde mede: Met de bevoegde Britse autoriteiten is een definitieve regeling getroffen inzake de vrijdom van invoerrechten op geschenken voor Nederlandse strijdkrachten in het Verenigd Koninkrijk en voor de Nederlanders ingedeeld bij onderdelen der Britse Strijdkrachten hier te lande. Deze regeling geldt voor alle geschenken, welke van overzee komen, zodat thans tevens het onderscheid, dat eertijds gemaakt werd tussen.

a) pakketten tabak, alcoholische dranken en speelkaarten en

b) pakketten met andere inhoud komt te vervallen.

Deze vrijdom van invoerrechten geldt onder de volgende voorwaarden.

I. Landmacht.

a) Geschenken bestemd voor leden van de Nederlandse landmacht h. tl. behoren geadresseerd te worden aan P.O. Box 237, General Post Office, Londen.

b) Geschenken bestemd voor Nederlands landmachtpersoneel, ingedeeld bij Britse landmacht onderdelen in het Verenigd Koninkrijk, dienen eveneens uitsluitend aan het onder I a) genoemde adres verzonden te worden.

Indien dit nagelaten wordt en de pakketten rechtstreeks aan de belanghebbenden geadresseerd worden, zijn invoerrechten verschuldigd, daar de betrekkende douaneautoriteiten op deze wijze geen zekerheid hebben omtrent de Nederlandse nationaliteit der geadresseerden.

In zulke gevallen kan echter de ontvanger een verzoek tot de „Board of Custom and Excise" richten, om restitutie van het betaalde bedrag.

II. Marine.

a) Geschenken voor het Nederlandse Marine personeel hier te lande en voor de Nederlanders, dienende aan boord van Britse oorlogsschepen, behoren geadresseerd te worden aan het: Royal Naval Comforts Committee, Rex House, Lower Regentstreet, Londen S.W.I.

b) Massagiften voor Nederlandse Marine schepelingen behoren eveneens aan het onder II a) genoemde adres verzonden te worden.

c) Het is echter verboden om aan Nederlanders dienende aan boord van Britse oorlogsschepen alcoholische dranken te zenden.

III. Luchtmacht.

a) Geschenken voor het personeel van de Nederlandse vliegdienst dienen te worden geadresseerd aan de „Netherlands Naval Headquarters", 4 North Row, Londen W.I.

N.B.: Het is echter zeer wenselijk dat op het adres nimmer melding gemaakt wordt van het eskader of het onderdeel daarvan waarbij belanghebbenden ingedeeld zijn.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Berlijn: Het Duitse communiqué gaf toe, dat „hevige defensieve gevechten" worden voortgezet in het gebied van Rzhev. Het communiqué zeide, dat de Russen de „hevige aanvallen hervatten met nieuwe versterkingen" ten Noorden van de stad.

Het Duitse Hoofdcommando maakte verder bekend, dat in het gebied van Maikop de Russen zijn teruggeworpen in de Caucasus-gebergten, in verschillende sectoren.

— Vichy: In een radiorede zeide Laval, dat de nazies één Franse oorlogsgevangene zullen inruilen voor elke 3 gespecialiseerde arbeiders, die zich vrijwillig opgeven om naar Duitsland te gaan. Het Hoofd van de Vichy-Regering hield zijn rede te Compiègne ten Noord Oosten van Parijs, waar hij de eerste treinlading van 1000 oorlogsgevangenen verwelkomde in ruil voor arbeiders die reeds in Duitsland zijn. Frankrijk heeft nog 1.200.000 van zijn soldaten in Duits gevangenschap.

— Bern: De Duitsers dreigden met repressailles tegen elken man, vrouw of kind in bezet Frankrijk na nieuwe anti-nazie uitbarstingen, waarvoor bereids 93 Fransen werden geëxecuteerd. De executies werden gisteravond in Parijs bekend gemaakt door den Duitsen militairen Commandant met een waarschuwing aan de bevolking.

— Berlijn: Een speciaal communiqué van het Duitse Hoofdcommando maakte bekend, dat Duitse duikboten gedurende de laatste drie dagen 13 schepen tot zinken brachten met een totaal van 86.231 ton. Verder zouden een torpedojager en nog 10 koopvaardijschepen zijn beschadigd. De meeste schepen zouden op de Atlantische Oceaan tot zinken zijn gebracht alsmede in Afrikaanse wateren.

— Cairo: Aan het Egyptische front zijn er nog steeds patrouille-activiteiten.

— Rome: Het communiqué van Rome geeft toe, dat een Italiaanse duikboot niet is teruggekeerd van de operaties.

— New York: Aneta meldt, dat volgens berichten uit Zürich nog 200 Nederlandse gijzelaars zijn gearresteerd. Deze zullen aansprakelijk zijn met hun leven voor het gedrag van het Nederlandse volk in geval van een Britse invasie in Nederland. Meer dan 1500 vooraanstaande geestelijken, doctoren, zakenlieden en burgers zouden in Nederland reeds als gijzelaar zijn gearresteerd door de Duitsers.

Franz Werfel over Sainte Bernadette.

„The Song of Bernadette" is het lied van het uit eenvoud geboren geluk.

Joodse vluchteling schrijft boek over Lourdes, dat in 2 maanden tijds een „best-seller" wordt.

Met vette koppen heeft de Noordamerikaanse pers melding gemaakt van het boek „The Song of Bernadette", verschenen in Mei 1942. „The New York Times" wijdde een hele pagina aan het boek met koppen als „Mr. Werfel's stirring novel about the Saint of Lourdes" en „The Song of Bernadette is filled with faith in human Goodness". Een ander groot dagblad „The Herald Tribune" gaf een volle bladzijde onder de vet gedrukte kop „A Symbol of Regeneration Through Love" over dit boek. Later publiceerde hetzelfde dagblad nog een hele pagina met foto's omtrent den schrijver. Het Katholieke Nieuwsbureau te Washington seinde op 9 Juni aan alle aangesloten bladen over de wereld het nieuws rond: „Song of Bernadette rockets in survey of best-sellers — the most meteoric appearance in the Book Log, nation-wide report of catholic reading habits published monthly in America, is registered in the current edition by Franz Werfel's The Song of Bernadette."

Het weekblad „Time" kiest alleen de meest naar voren tredende boeken voor bespreking uit bij gebrek aan plaatsruimte. „The Song of Bernadette" kreeg meer dan een pagina. De „Catholic Digest" drukte een hoofdstuk of in het Juli-nummer. Blijkens de advertenties loopt de oplage al tegen de half-millioen. Een verfilming van het boek is reeds begonnen. Zowel de niet-katholieke „The Book of the Month Club" als de „Catholic Book Club" zetten het boek op haar programma.

Dat is het boek van Franz Werfel, de Jood die een boek over Lourdes schreef. Franz Werfel is een Tsjech van geboorte. Hij werd in Praag geboren. Na Wereldoorlog I woonde Werfel in Wenen, waar hij zich als anti-nazie bezig hield.

Na de „anschlusz" moest hij als Jood de wijk nemen en kwam in Zuid-Frankrijk terecht. Na de val van Frankrijk in 1940 wilde hij naar Spanje vluchten en belandde in Lourdes. Hier vond hij een schuilplaats.

„I am a Jew".

Bij de Frans-Duitse wapenstilstand zou hij waarschijnlijk zijn uitgeleverd ter executie, hadde hij zich niet ergens kunnen verbergen, hetwelk hem wonder boven wonder gelukte, toen hij op zijn vlucht in Lourdes in de Pyreneeën terecht kwam. „It was in this manner that Providence brought me to Lourdes, of the miraculous history of which I had hitherto had but the most superficial knowledge." Het was een angstige tijd. De Britse radio heeft Werfels executie zelf reeds omgeroepen. „It was, I repeat, a time of great dread. But it was also a time of great significance for me, for I became acquainted with the wondrous history of the girl Bernadette Soubirous... One day in my great distress I made a vow. I vowed that if I escaped from this desperate situation and reached the saving shores of America, I would put off all other tasks and sing, as best I could, the song of Bernadette. This book is the fulfilment of my vow... I have dared to sing the song of Bernadette, although I am not a Catholic but a Jew..."

Anders dan vele vluchtelingen reeds gedaan hebben, die steeds hun eigen wedervaren te boek stellen, heeft Franz Werfel dit wedervaren slechts gebruikt voor een 2 ½ bladzijde tellende inleiding tot zijn boek over St. Bernadette.

Na de korte inleiding volgen 575 bladzijden, geschreven door een oprechten Jood over een zo exclusief katholiek onderwerp als Lourdes. De Jood deed een gelofte en hij betaalde die, toen hij met zijn vrouw, Mevrouw Alma Maria Werfel-Schindler (de weduwe van den componist Gustav Mahler) veilig en wel in de Verenigde Staten aankwam. Thans woont de familie Werfel in een luisterrijk buiten te Hollywood, resultaat van het geslaagde boek.

Elke katholiek kent — of althans behoort te kennen — in grote trekken het verhaal van Lourdes. Het resultaat van dit boek is, dat ook vele niet-katholieken dit verhaal thans zullen leren kennen, want de grote wereldpers heeft zich ervan meester gemaakt.

Het is voor ons, katholieken, niet zo, dat wij gevleid zijn door hetgeen een niet-katholiek in onze gunste zegt. Wij hebben geen behoefte aan goedkope reclame en als er vooral in Nederlandse katholieke kringen zoveel gesproken wordt over de achterstelling van de katholieken, dan is dit in zekere mate aan onszelven te wijten. De Nederlandse katholieken zijn nu eenmaal zó behept met een gevoel van minderwaardigheid, dat zij eerst waarde aan een getuigenis hechten, wanneer dit vergezeld gaat van de mededeling, dat de zegsman niet-katholiek is.

Een enkele maal kan het echter zijn nut hebben, dat somwijlen niet-katholieken hun stem over katholieke zaken doen horen, mits zij objectief zijn. Dit nu heeft Franz Werfel, die zijn boek als de betaling ener gelofte schreef, gedaan.

Franz Werfel moest zijn tijd beter besteed hebben dan de meeste vluchtelingen, die de tijd met klagen en roddelen doorbrengen. Want zijn „superficial knowledge" wies uit tot de rijpheid.

Bernadette's leven in een burgerlijk materialistisch wereldje.

Het boek geeft geen commentaar, geeft slechts het verloop van zaken in roman-vorm. Wanneer Bernadette haar verschijningen krijgt, moeten vader en moeder er al even weinig van hebben als de rest. Het is een gezond gezin. Moeder: „Just put it out of your mind. Life is far too hard to bother with things like that." Vader: „Showing off — wanting to be important. If you're going to invent lying stories you don't belong among respectable folk. You belong among jugglers." De Pastoor zegt ongeveer hetzelfde, alleen in nog wat sterkere taal. De Zusteronderwijzeres laakt Bernadette voor de volle klas — en op wat voor manier.

Het was in Frankrijk de tijd, toen duidelijk werd, dat het met het program van de „philosophes" van de Eeuw van de Rede spaak liep. Behalve, dat het boek een levensbeschrijving van Bernadette is, stond Werfels ontwikkeling op zulk een plan, dat hij in zijn boek een schets van het 19-d'eeuwse Frankrijk kon geven, die tot de beste soort behoort. De tonelen uit het Café Français, waar de aristocratie van Lourdes' onbenullige kleinigheid bijeen kwam om over de politiek te beslissen, zijn kostelijk. De verschijningen komen al spoedig ter sprake onder het apéritif en de Procureur-generaal weet te vertellen: De verschijningen zijn persoonlijk gericht tegen Zijne Majesteit den Keizer. Een verwaande poëet, die nergens iets zou betekenen, maar Groot was in het kleine Lourdes, de vrijdenker Hyacinthe de Lafite, weet ook iets: „het probleem is eigenlijk niet zozeer de kleine visionnaire, dan wel de grote massa, die haar achterna loopt." Kerk en Staat komen in moeilijkheden en Werfel weet die beter te beschrijven dan menige historicus het over het Frankrijk van de vorige eeuw gedaan heeft.

Een van de beste kanten van het boek is misschien wel het feit, dat de menselijke kant van Bernadette en van haar dorpsgenoten zo naar voren wordt gehaald. Bernadette, die als vroom klein meisje nieuwsgierig toeziet, of de Dame ook een rozenkrans bidt.

De „Dame", zoals Bernadette de verschijning steeds genoemd heeft, heeft een grote rozenkrans. Bernadette pakt de hare en begint te bidden. Als nieuwsgierig meisje ziet zij toe, of de Dame medebidt. „It seems not to be her business to utter the angel's greeting. But with a gentle devotion she seems to supervise, as it were, the child's murmuring. At the end of each Ave she lets a pearl glide between her index-finger and her tumb. But she always waits and lets Bernadette drop her little black bead first. Only when the decade is finished and followed by the invocation „Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Ghost", does a long breathing pass through the lady's form and does her mouth silently repeat the words..."

Werfel weet dit heel mooi te zeggen en als kleine Bernadette dan 's nachts niet slapen kan, vindt zij troost op Moeders schoot.

Lourdes beleeft het wonder menselijk.

Werfel was niet katholiek en daarom heeft hij misschien kanten belicht, welke katholieke schrijvers onder de druk van het geweldig grote, dat hen van de luister van Gods Majesteit altijd bezig houdt, soms te veel verwaarlozen: de menselijkheid. Als het mirakel van Lourdes' bron heeft plaats gevonden, als Bernadette de bron heeft opgegekrabbeld, schrijft Werfel: „By the favour of imcomprehensible powers Bernadette Soubirous had performed a greater miracle than the discovering of a spring. Without her knowlegde or desire Bernadette communicated to the downtrodden something of that compassionate consolation which flooded her own being wherever she saw the lady again. Inexplicably she transferred to masses of men a portion in the heavon of her love. Through Bernadette's mediation they came to feel that behind the forms and words and rites used by the clergy there lay not a vague possibility but an almost tangible reality......"

Werfel, de ontkomen vluchteling, schreef niet over zichzelf, maar over de goedheid des mensen, als een reactie op hun barbarij, die hij had ondervonden. „Providence", zoals hij het zelf zegt, was het, die hem naar Lourdes bracht, waar hij kennis maakte met Bernadette, het domme meiske, dat in een tijd van verlichting, toen men alles — helaas ook in de kerk — met de rede en in het laboratorium meende op te lossen, gezonden werd om te doen zien, dat er andere waarden in het leven zijn, die méér tellen. Het is de briesende pastoor, die als een Herodes Bernadette om een wonder laat vragen, nl. dat de rozen in Februari dan maar eens moesten gaan bloeien. Het is dezelfde pastoor, die trots als een pauw met genadige knikjes de groetenis van zijn parochianen in ontvangst neemt. Maar het is ook dezelfde pastoor, die eens tegen Bernadette zegt, dat als al zijn rekenarijen vergeten zullen zijn, háár naam nog op aller lippen zal klinken. Het is weer dezelfde pastoor, wiens ommekeer men medemaakt, als hij zich bewust wordt, wie hij als parochiaantje gehad heeft, en die als Bernadette haar laatste woord geuit heeft, met zijn stijve rheumatische knieën opcens knielen kan en fluistert: Uw leven begint thans, Bernadette...

Het is weer de menselijkheid, en niet die geur van heiligheid, die andere hagiographen al bij voorbaat menen te moeten kweken, welke Werfel de gevoelens van de bewoners van Lourdes doet beschrijven. Eerst niet zo enthousiast, wel nieuwsgierig. Maar als de toevloed van het publiek toeneemt, en de winkels hun klanten niet meer kunnen bedienen, als alle beschikbare wijn op een dag is uitverkocht vanwege de vele klanten, als er queue gemaakt wordt voor de twee cafétjes, het deftige en het gewone, dan: „the businessmen of Lourdes, the progressive no less than the reactionary, began to develop a taste for the lady of Massabielle".

In de barre miserabelheid der mensen schittert de grootheid van Lourdes.

De burgemeester doet mede, want hij ziet dat als het zo doorgaat, zijn wens vervuld zal worden en Lourdes werkelijk eens bij het spoornet zal worden aangesloten. En de stemming stijgt ten top, als er smijdig beschreven wordt, hoe men denkt, wanneer er elke 6 maanden een groot hotel uit de grond rijst.

Men vindt vele wel getekende karakters in dit aan personen zo overrijke boek. Sommigen hiervan zijn historisch op hun plekje belangrijk. Bernadette — en dat is misschien de grootste verdienste na de reeds zo kostelijke tekening van de kleine grootheidjes in het Café Français — overschaduwt hen allen, zij aan wie in dit boek niets menselijks vreemd is. Haar lichaamslijden (beentuberculose) verdraagt zij als penitentie en wanneer men haar wil opwekken zelf terug te gaan naar Lourdes en te baden in de bron, die zij opende en waar reeds zovele wonderen geschied zijn, antwoordt zij „De bron is niet voor mij." Het is deze liefde, die oprechtheid, welke haar schoolvriendinnetjes in haar jeugd in spijtige jalouzie toch doet zeggen: „Bernadette jokt niet", en die alle andere karakters in dit boek overtreft. Franz Werfel, de gevluchte Jood, heeft in haar een type gevonden, welke voor hem werd het symbool van de uit oorlog en honger herboren mensheid, herboren niet door geweld, maar door de liefde van de eenvoud. Daarom is dit boek niet alleen een lied van dankzegging, de betaling ener gelofte, maar ook een smeekgebed voor de toekomst.

Nederland.

ONZE GROTE KONINGIN.

De Amerikaanse Pers geeft duidelijk blijk van de grote indruk, die Koningin Wilhelmina's bezoek aan Washington heeft gemaakt. De „New York Times" schrijft:

„Koningin Wilhelmina heeft niets gezegd of gedaan om Haar volk bij ons, Amerikanen, te „propageren", doch de drie dagen, die zij in Washington heeft doorgebracht hadden dit effect volkomen."

De „New York Herald Tribune". „De vechtgeest, waarvan hun grote Koningin blijk geeft, leeft in iederen Nederlander."

De „Christian Science Monitor": „Van Batavia tot Rotterdam zullen de woorden, die Koningin Wilhelmina te Washington heeft gesproken alle Nederlanders sterken in hun taaie strijd."

De „San Francisco Chronicle": „De toejuichingen, die het Congres deed horen waren zowel bestemd voor de Nederlanders, waar die zich ook ter wereld mogen bevinden, als voor hun zozeer geëerbiedigde Koningin."

Mevrouw Roosevelt schrijft in haar bekende kolom „My Day" over het bezoek van de Koningin aan de scheepswerf te Washington: „Ik kreeg een brok in mijn keel, toen ik deze vrouw met Haar lieve gezicht aan boord zag gaan om Haar officieren en al Haar mannen te begroeten. En alles bekeek Zij vol aandacht, niet zo maar oppervlakkig, doch met echte intense belangstelling, tot zelfs een kanon op het voordek toe. Ge krijgt het gevoel van eenheid van souverein en volk wanneer ge Koningin Wilhelmina met Haar marine-mensen ziet.

Ge begrijpt dan waarom men Haar de Moeder van Haar volk noemt. Ik hebt het gevoel, dat iedere Nederlander, die zijn Koningin wil spreken, dat ook kan doen en dat Zij vol belangstelling naar hem zal luisteren. Dit is democratie en het doet er niets toe of het hoofd van een natie een souverein is of door het volk is gekozen."

EEN ZEER ZWARE SLAG.

Prof. Hendrik Kraemer van wien wij reeds hebben gemeld, dat hij door de Duitsers is gevangen genomen en naar een concentratiekamp is gestuurd was een zeer actieve figuur in de Nederlandse Hervormde Kerk en een felle anti-nazie. Nu hij Prof. Scholten en ds. Gravemeyer naar het concentratiekamp is gevolgd, betekent dit een derde zeer zware slag voor de Hervormde Synode.

Kraemer was voorzitter van de Nederlands Hervormde Kerkcommissie voor de jeugd, die het vorige jaar ter advisering der synode was gesticht. Hij is 54 jaar oud, werkte vele jaren in Nederlands Indië en was hoogleraar aan de theologische faculteit van Leiden.

STAAT HEN BIJ IN HUN LEED.

Naar aanleiding van Generaal Christiansens bedreiging, dat hij gijzelaars zal doen executeren, wanneer zij, die een aanval op een Duitse trein hebben gedaan, niet zullen worden gearresteerd heeft Radio Oranje gewezen op het feit, dat het stellen van gijzelaars de internationale wet met voeten treedt. Radio Oranje besloot met de woorden: „Wij geloven Nederlanders, dat wij in uw geest spreken wanneer wij een beroep op u doen om met daden en woorden de gezinnen, wier bestaan plotseling zo diep treurig wordt, bij te staan in hun leed. De tyran gaat woedend te keer tegen ons volk. Doch hij slaagt er slechts in ons verlangen naar de bevrijding en onze bereidheid tot het brengen van welk offer ook, te versterken".

BETER BEHANDELING DER JODEN.

Vertegenwoordigers der Protestantse en Katholieke kerken in Nederland hebben een verzoekschrift gericht tot generaal Christiansen, waarin gevraagd wordt om een betere behandeling der Joden. Dit verzoekschrift is bovendien voorgelezen in alle Protestantse en Katholieke kerken, waarbij critiek op de anti-Joodse maatregelen der Duitsers werd uitgeoefend. Dit feit werd onthuld door Seyss Inquarts plaatsvervanger Schmidt gedurende een rede, die deze op 2 Augustus te Waubach heeft gehouden.

Schmidt bespotte deze door en door Nederlandse geste door haar „sentimenteel en dwaas-humanistisch" te noemen. Hij voegde daaraan toe: „Wij hebben arbeiders nodig en daarom zenden wij Joden naar arbeidskampen in Oost Europa; hun lot zal zeer zwaar zijn!"

BURGERWACHT IN NEDERLAND.

Het Nederlands nieuwsagentschap Aneta zeide, dat de nazies in Nederland met een burgerwacht zijn begonnen, door de bedreiging van een Geallieerde invasie. Anton Mussert, de leider van de Nederlandse Nazie-partij, deed een beroep op het Nederlandse volk voor „een sterke, betrouwbare hulp-politiemacht" (Londen, (IP) 10,8).

1e TANKER OLYMPIADE 1942.

Ruim 90 zeelieden van in de haven liggende tankschepen namen jl. Zaterdag 8 Augustus deel aan de 1e Tanker Olympiade 1942, een sportgebeurtenis georganiseerd door het actieve Bestuur van de Sportclub Asiento met medewerking van het personeel van de Afdeling Shipping & Supplies van de N.V. Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij.

Het is in dit verband wel interessant een gedeelte van de circulaire te citeren, welke voor deze gelegenheid aan boord van de tankschepen werd bezorgd.

„Saturday morning, August 8th, will be set apart for a great Sports Event, in which all of you are invited to participate.

We say: All of you, and we mean it! All of you: You, potbellied old bosun, who, when on rare occassions slightly in your cups, bore the boys to tears with tall tales of your athletic prowess „way back in '98. And you, you dignified old skipper, who as centre forward scored the winning goal for the Sleepy Hollow Wanderers in the Cup Final of 1899, and was thereupon presented to Queen Victoria. (Sorry sparks, what Her Majesty said on that occasion is not for the record.)

And we mean even you gentlemen who always preferred a game of chess or a good book in a quiet corner to what you used to call damfoolishness, only good enough for good-for-nothings who ought to know better.

Yessir, let's all get out and get under the sun, Saturday morning:

The Shell Sports Club „Asiento" is in charge of these gigantic Tanker Olympic Games of 1942. There will be a great number of „Sporting" events, such as tug-of-war, football — ping pong (our own invention — patents applied for), goal kicking and a dozen numbers which are all somehow or other great fun to take part in, and sometimes even funnier to watch......

There 'll be a great numer of prizes, and not only for the winners: the ... and the youngest participants will ... ceive souvenirs. And there'll ... little band of local Cab Calloway ... cheer you up after you've ... a cropper, or to lead you in the ... munity Singing.

Oh — we forgot to tell you — there's a bar too, where your enormous thirst may be quenched — as our guests, of course."

En of er opkomst was! Zoals ge... melden zich 90 deelnemers aan... geisen, Amerikanen en Noren. Er... vrij veel belangstelling ook van de... van de „burgerij" en toen daar ook... pl. m. 9 uur het sein van ... kionk, heerste er een gezellige ... moezige drukte op het Sportterrein „Asiento", waar de vele vlaggen ... fleurige toiletjes van de aanwezige dames kleur en sfeer aan het feest ... ven.

Wat hebben we een pret gehad ... de drie oudsten van het gezelschap drie oude bootslieden, elkaar de prijs zaklopen betwistten. Het was ... even angstig stil toen de prijswinnaar een oude baas met twee tanden in de mond, over de finish heenrolde ... toen we, geschokt, naar hem toe ... om, zoals wij dachten, eerste hulp te verlenen, hijgde het mannetje ... wonden: I 've got the first prize ... let me have a barrel of beer now.

En wat hebben de mensen zelf ... schik gehad bij het touwtrekken ... de kruiwagen-race, en bij het doc... ten en bij al die heerlijke spelen ... geschikt zijn voor jong en oud. doch ... uitstek geschikt zijn om die ruwe ... lijke kerels het schip en alle narig... te doen vergeten...... ze hebben ... zonder uitzondering gehold en ge... gegeten en gedronken, gezongen ... gelachen.

Het was een schone dag.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Di.: 11 ...

Telegram Afdeling: Hr. Schaa... 355, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. De ... tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. La... tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

Degene, die jl. Zaterdagmiddag ... de bushalte Wilhelminalaan (... golfterrein) een duikbril heeft ... den, wordt vriendelijk verzocht ... terug te bezorgen of hiervan ... melding te maken. Adres: Amalia ... Solmslaan 2; telefoon No. 340.

Sportclub „Asiento": Tennis: ... gramma voor de 2e en 3e ronde ... de dames- en heren-clubkampioen... schappen 1942.

Dames: 11 Augustus 16.15 uur ... I. Mevr. Vermeulen — Mevr. ... fer (a); Baan III: Mevr. v.d. ... winnares Mevr. De Wolf-Mev... gelshoven (b).

13 Augustus 16.15 uur Baan I: ... De Vries — winnares (a); Baan ... Mevr. Elvers — winnares (b).

Heren: 10 Augustus 16.15 uur ... I: Hr. Koster — Hr. Euwe; Baan ... Hr. Breedveld — winnaar Hr. ... mans-Hr. Soederhuizen.

12 Augustus 16.15 uur Baan ... De Wolf — Hr. Boll.

13 Augustus 16.15 uur Baan I: ... Schnepper — Hr. Goedhart.